

Vi kan derfor støtte de elementer i forslaget, der gør det modsatte, men det er ikke det, der præger regeringens forslag. Det, der præger regeringens forslag, er de såkaldte fleksible anvisningsregler, og det er støtten til nedsættelse af huslejen. Dermed er der primært tænkt på at få ressourcestærke beboere ind i disse bebyggelser. Det være hermed ikke sagt, at det ikke er en god ting, men det er snævert tænkt, og det løser ikke problemerne, hvis man kun tænker på det for disse bebyggelser.

Skal vi løse problemerne med de såkaldte ghettoer, ja, så ville det være mere rimeligt og også mere effektivt at tænke på de mange, der bor i disse bebyggelser og ikke reelt har mulighed for at bo andre steder. Det er dem, vi skal støtte, det er dem, vi skal give valgmuligheder. Derfor mangler vi i regeringens forslag, at der meget mere bredt kan åbnes for disse beboere, så de kan få andre steder at bo, og det gælder alle de mennesker, der har boligsociale behov, herunder også indvandrere, flygtninge og nydanskere, for de er mange gange i den situation som danskere, der ikke har andre valg, at de er uden arbejde, og derfor har de ikke et ordentligt valg på boligmarkedet.

Der er mange almene afdelinger, der ikke har flygtninge, indvandrere, socialt belastede danskere eller økonomisk svage danskere. Havde de beboere, der nu bor i de såkaldte ghettoer, fået tilbud om at bo i andre almene bebyggelser i alle kommuner, ja, så tror jeg faktisk ikke, vi havde de problemer, vi har i dag, så havde vi ikke de koncentrationer, som vi ser nu.

SF mangler også forslag fra regeringen, der kan sikre, at de kommuner, der bevidst spekulerer i at undgå borgere med sociale problemer, også tager deres andel af almene boliger, også deres sociale ansvar. Dermed også et svar til hr. Jens Heimbürger:

Nu vil jeg jo nok sige, at vi heller ikke havde ventet det store udsving, det store forslag fra regeringen, men vi havde da håbet. Det er så grunden til, at vi selv har fremsat et beslutningsforslag, og jeg glæder mig til debatten om det og håber på, at vi får en debat om, hvordan vi faktisk kan åbne op, for det er for os at se dér, vi kan løse problemerne med ghettoerne.

Vi kan støtte regeringens forslag om private andelsboliger, for vi mener faktisk, at det er et af de forslag, der er med til at åbne op. Når vi konkret tager forslaget om at nedsætte huslejen, så har vi ikke noget imod, at man kan nedsætte huslejen i visse bebyggelser, men vi mener ikke,

det er forsvarligt kun at anvende dette middel uden samtidig at sikre nye mekanismer, der kan give dem, der normalt anvises til såkaldte ghettoer, flere muligheder for at få boliger også andre steder.

Tilsvarende gælder det med de fleksible anvisningsregler. De er i alt for høj grad rettet mod at give ressourcestærke beboere flere bomuligheder. Vi mangler, som jeg sagde før, modsatte udlejningsregler, der kan give ressourcetsvage flere bomuligheder.

Vi har svært ved at se den højere logik i forslaget om beboermaksimum. Hvis der er et problem i lejlighederne, så mener vi faktisk, det bør være et forhold mellem lejer og udlejer. Vi kan se den lavere logik, at man måske godt vil genere nogle etniske grupper, der løser deres boligproblemer, fordi vi som samfund ikke løser det for dem på anden vis, ved at bo flere sammen. Det havde faktisk været bedre, hvis vi havde fået et forslag, der samlet kunne sikre os, at der ikke var den boligmangel, der er for dem, der ikke har de store valgmuligheder.

Skal det siges kort, så synes vi, regeringen har barslet med snævert tænkt forslag. Der er problemer, der skal løses, men de løses ikke kun ved at se på de problemramte bebyggelser. Løsningerne skal findes ved, at vi ser på den samlede boligmasse og finder andre mekanismer i den samlede boligmasse. Jeg tror egentlig godt, boligministeren ved det, og vi ser altså også, at der er spirer til det i forslaget, men vi ser ikke, at der er den politiske styrke til at fremsætte disse forslag. Vi vil godt støtte regeringen i gå ind i udvalgsbehandlingen med den erkendelse – og det tror jeg vi er enige om – at der er problemer, der skal løses, at de ikke skal løses ved snævert at se på de enkelte bebyggelser, men ved at vi ser på den samlede boligpolitik og åbner for problemerne i den samlede boligmasse.

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Hr. Knud Erik Hansen anbefaler, at vi ser bredere på det og inddrager en hel masse problemer. Jeg har lidt svært ved at forstå, at det skulle være en begrundelse for at afvise forslaget, der godt nok ikke løser alt, men dog går i en retning, som SF tilsyneladende er enig i.

Så jeg vil spørge om, SF er enig i, at forsøgene med anvisningsret har givet gode erfaringer, og at der derfor kan være grund til at gøre den